

РЕШЕНИЕ

№ 1769

гр. София, 18.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Елена Попова

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **469** по описа за **2024** година докладвано от съдия Елена Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационната жалба на Началник сектор ОПП-СДВР, чрез процесуалния си представител, срещу Решение №5516/28.11.2023 година, постановено по АНД № 20231110211784/2023 година по описа на Районен съд – София, 23-ти състав.

В подадената жалба касаторът твърди, че решението е неправилно и незаконосъобразно. Моли съда да постанови решение, с което да отмени атакуваното решение и претендира юрисконсултско възнаграждение по делото.

Ответникът по касационната жалба в представени отговор на касационната жалба и чрез процесуалния си представител в съдебно заседание, оспорва касационната жалба, като твърди, че същата е изцяло с банкетно съдържание и няма индивидуализиращи белези, че е срещу процесното решение на СРС, като не са посочени номера и дата на решението на СРС и номера на наказателното постановление, а е посочен единствено номера на делото в СРС. Отделно от това се излагат твърдения, че в касационната жалба са изложени мотиви на съда, които липсват в обжалваното решение и не касаят настоящото производство, поради което се иска жалбата да бъде оставена без разглеждане. Алтернативно са изложени твърдения за неоснователност на

касационната жалба, като решението на СРС бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба и алтернативно-да се прекрати касационното производство.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено следното:

Производството пред районния съд е образувано по жалба на И. М. А. срещу НП № 23-4332 - 009310/30.05.2023г., издадено от Началник - сектор в отдел ПП - СДВР, с което за нарушение на чл. 21 ЗДвП, установено с автоматизирано техническо средство, на И. А. е наложено административно наказание - глоба в размер на 800 лв. и лишаване от право за управление на МПС за срок от 3 месеца.

С Решение №5516 от 28.11.2023 година, постановено по АНД № 20231110211784 /2023 година по описа на Районен съд – София, 23-ти състав, въззивният съд е отменил наказателното постановление.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс, приложим по препрещане от чл. 63в от ЗАНН, като съдът следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Съдът не споделя изложените доводи в касационната жалба, че същата е бланкетна и лишена от конкретика, като не става ясно кой е оспорвания акт. В касационната жалба ясно е посочено, че се иска отмяна на решението, постановено по нахд №11784/2023г., като след запознаване с изложените мотиви съдът намира, че същите са ясни и съотносими по конкретното дело. Действително, на места, има изрази, които са съотносими, но безспорно е ясно кой акт е предмет на оспорване със съответните мотиви за това. Предвид изложеното, съдът намира, че касационната жалба е допустима и следва да бъде преценена основателността и.

Предмет на спора пред Софийски районен съд е наказателно постановление /НП/ № 23-4332 - 009310/30.05.2023г., издадено от Началник - сектор в отдел ПП - СДВР, с което за нарушение на чл. 21 ЗДвП, установено с автоматизирано техническо средство, на И. А. е наложено административно наказание - глоба в размер на 800 лв. и лишаване от право за управление на МПС за срок от 3 месеца.

Настоящият състав намира, че в оспорваното решение на СРС липсва изложена фактическа обстановка. Излагането на фактите, които съдът приема за установено е обвързано с изискването за анализ на доказателствата по делото и най-вече дали обвинението, какъвто характер има електронния фиш, като приложимост на материалния закон съответства на изложените факти. Необходимостта от анализ на фактите и приложимостта на съответния материален закон изисква същите да бъдат не само посочени в решението на въззивния съд, но и анализирани.

Отделно от това, при анализ на доказателствата по делото, въззивната инстанция е приела, че е налице съществено процесуално нарушение, изразяващо се в липса на част от реквизитите на протокола съгласно изискванията на чл.165 ал.3 ЗДвП и чл.10 от Наредба №8121з-532/12.05.2015г. /Наредбата/, а именно- име и подпис на служител на СДВР, оправомощен за приемане на протокола за използване на техническо средство и за съхраняване на записите от паметта му в предназначенията за това

компютърна конфигурация и информация за структурното звено, където е съхранявана информацията от записите. Отделно от това е посочено, че протокола е отразено автоматично прехвърляне на данните от паметта на техническото средство по електронния фиш, каквато възможност не е предвидена в Наредбата. Във връзка с посочените в решението на СРС липсващи реквизити на протокола следва да се отбележи, че липсата им не е съставлява съществено процесуално нарушение. В случая протоколът е разгледан като едно от приложенията по делото доказателства и дори и да се приеме извода за невалидност, по делото налице и други доказателства /писмени и гласни от показанията на разпитания в съдено заседание свидетел Г. П. М. като актосъставител/, от които може да бъде направен извода за извършеното нарушение, поради което изложените мотиви от страна на въззивния съд в тази част не могат да бъдат споделени. Отделно от това се поставя въпросът дали посочените като липсващи реквизити в протокола действително опорочават неговата доказателствена стойност, доколкото в него ясно и недвусмислено е отразено автоматизираното техническо средство, мястото на контрол, посока на движение на контролираните МПС, общото ограничение на скоростта начало и край на работа, дали има пътен знак за ограничение, дигитална снимка, посока на задействане, номера на служебния автомобил, датата на приемане, брой часове, дата на проверка, подпис на длъжностното лице. В. е извода на въззивния съд за липсата на изброените от него реквизити, но те не са от такова съществено значение, водещи до опорочаване валидността му. Нещо повече, в случая въпросният протокол представлява само едно от доказателствата по делото, чрез които може да бъде установено и доказано посоченото в НП нарушение.

Горното обосновава извод за неправилност на съдебното решение. Преценката на доказателствата и излагането на изводи по същество за първи път в касационната инстанция би довело до ограничаване правото на участие на страните в делото, респективно нарушава правото им да се защитят срещу фактите по спора, ако същите бъдат установени в касационното производство. При забраната за извършване на проверка за материална законосъобразност на акта за първи път в касационното производство, решението следва да бъде отменено, а делото - върнато на друг състав на първоинстанционния съд за ново разглеждане. При новото разглеждане на делото съдът следва да извърши пълна проверка за законосъобразността на наказателното постановление по отношение на всички фактически и правни установявания на органа, да анализира фактите и при установена фактическа обстановка, подведена под приложимите правни норми, да формира правните си изводи.

При действието на чл. 226, ал. 3 АПК въпросът за разноските и пред настоящата инстанция следва да се реши от първоинстанционния съд при новото разглеждане на делото.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд-София-град, X. касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ Решение №5516/28.11.2023 година, постановено по АНД № 20231110211784/2023 година по описа на Районен съд – София, 23-ти състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.